

Vlaams
Parlement

vergadering **C55**
zittingsjaar 2014-2015

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Inburgering en Stedenbeleid

van 3 december 2014

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van de heer Willy Segers tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het hervormingsproces van de integratie- en inburgeringssector – 406 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van de heer Ward Kennes tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het verloop van de inkanteling van de integratie- en inburgeringssector in het nieuwe EVA – 486 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van de heer Willy Segers tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over tweetalige adviesraden in faciliteitengemeenten – 425 (2014-2015)	7
VRAAG OM UITLEG van de heer Bert Maertens tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de kosten voor de gouverneurs ten laste van de Vlaamse begroting – 434 (2014-2015)	9

VRAAG OM UITLEG van de heer Willy Segers tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het hervormingsproces van de integratie- en inburgeringssector – 406 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van de heer Ward Kennes tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het verloop van de inkanteling van de integratie- en inburgeringssector in het nieuwe EVA – 486 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Voorzitter, minister, geachte leden, ik wil het hebben over het hervormingsproces met betrekking tot integratie en inburgering. In de vorige regeerperiode werd beslist om de versnippering in de integratie- en inburgeringssector tegen te gaan en meer afstemming te realiseren tussen de diverse actoren. Het decreet van juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid voorzag daarom in een nieuw extern verzelfstandigd agentschap dat de beleidsuitvoering van het integratie- en inburgeringsbeleid op zich zal nemen. Op 22 november 2013 stemde de Vlaamse Regering in met de oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Integratie en Inburgering, in de vorm van een private stichting. Dat is dus het EVA Integratie en Inburgering geworden.

Concreet zullen de onthaalbureaus, integratiecentra en tolkendiensten in West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Limburg, Vlaams-Brabant en Brussel en het Kruispunt Migratie-Integratie inkantelen in dit agentschap. 2014 werd dan ook een scharnierjaar genoemd, waarin de algemeen directeur samen met de raad van bestuur het EVA zou opstarten en alle voorbereidende werkzaamheden zou verrichten om de integratie- en inburgeringssector in te kantelen. In 2015 zou het EVA operationeel moeten zijn.

Het inkantelingsproces blijkt niet zo vlekkeloos te verlopen. Afgelopen zomer kwam aan het licht dat een aantal organisaties die zullen inkantelen, schulden hebben opgebouwd. Het EVA loopt dus het risico te zullen moeten starten met deze schulden.

Minister, kunt u ons een stand van zaken geven met betrekking tot dit inkantelingsproces? Welke stappen zijn reeds gezet en welke moeten nog worden gezet? Welk tijdspad wordt daarbij vooropgesteld? Zijn de knelpunten die het inkantelingsproces bemoeilijken, intussen opgelost? Zo niet, welke zijn er nog?

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes (CD&V): Voorzitter, het lijkt me zeer goed dat deze vragen niet zijn gekoppeld aan de bespreking van de beleidsnota, want die heeft betrekking op een periode van vijf jaar en de vragen hebben betrekking op een zeer actueel onderwerp, namelijk een inkanteling die over enkele weken gebeurt. Het is dus zeer goed dat dit methodologisch helemaal uit elkaar is gehaald.

De heer Segers heeft de inleiding reeds gegeven. Ik wil daaraan toevoegen dat daarover in het verleden al vaker vragen zijn gesteld, dat er in de loop der jaren in deze commissie ook een aantal pijnpunten en zorgen zijn geformuleerd. Het is

vooral op deze in het verleden al gestelde vragen dat ik voortbouw om te peilen naar de actuele situatie. Er zijn hoorzittingen geweest tijdens dewelke een aantal betrokken organisaties die nu inkantelen, vragen hadden voorgelegd. Op dat moment konden die nog niet allemaal worden beantwoord, omdat er natuurlijk nog een heel traject moest worden afgelegd.

Het gaat over een grote operatie: dat agentschap zal 550 à 600 personeelsleden tellen. Dat is dus een hele organisatie die hier op poten wordt gezet.

Minister, aan de vooravond van die inkanteling wil ik u een aantal vragen voorleggen over het verloop van het proces, om een duidelijk beeld te krijgen van de overgang van het personeel, de infrastructuur, de reserves en de opgebouwde kennis. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van het fameuze artikel 25? U hebt er al op gealludeerd dat dit verder zou worden toegelicht in de antwoorden op de vragen. Kunt u nogmaals bevestigen dat de toepassing van cao 32bis betekent dat alle huidige medewerkers daadwerkelijk met behoud van hun arbeidsvoorwaarden kunnen overgaan naar het nieuwe EVA, ook de medewerkers van wie het loon op een bijzonder wijze wordt gefinancierd? Hoe ziet u de rol van de vrijwilligers in de nieuwe structuren? Heel veel van de structuren zijn immers in de loop der jaren begonnen met vrijwilligers, en doen nog altijd een beroep op vrijwillige krachten. Wordt de kennis van het middenveld voldoende gevaloriseerd in de raad van bestuur van het nieuwe EVA? Hoe verloopt de inkanteling van het patrimonium en de historisch opgebouwde reserves van de vzw's? Ik hoor nu net dat er ook tekorten zijn.

Ten slotte, is er een sluitende regeling opdat de Europese subsidies die binnen de sector werden toegekend, in de toekomst niet verloren gaan? Er is in het verleden gezegd dat men daarvoor zou zorgen, maar kunt u dit element, nu alles concreet geworden is, bevestigen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Ik dank beide vraagstellers. Zoals steeds, hebben zij interessante zaken gezegd.

Voorafgaand wil ik vier zaken aankaarten die verband houden met jullie vragen.

U hebt aangehaald hoe het EVA tot stand is gekomen. Per 1 januari 2015 moest er een inkanteling zijn van de organisaties. Een inkanteling vergt bepaalde zaken. Er is een juridisch-administratieve inkanteling. De vzw's worden volledig overgenomen. Alle reserves en ook het patrimonium moeten dan resulteren in een notariële akte. Met de provinciale werking en Foyer wordt er onderhandeld wat er zal worden overgenomen. Dat zal resulteren in een overeenkomst. We zitten daarbij op schema. Er is wel een groot risico bij de provinciale werking, omdat er nog moet worden onderhandeld wat er al dan niet wordt overgenomen.

Het oprichten van een nieuwe structuur vergt natuurlijk een heel intensieve onderhandeling met de vakorganisaties voor het afsluiten van een cao. Ik heb alle lof voor de nieuwe directeur van het nieuwe EVA, die dat op een zeer voortreffelijke manier heeft gedaan. Zij heeft ondertussen een akkoord bereikt met de vakorganisaties. Er is een cao afgesloten. De achterban is geraadpleegd. De cao is met een redelijk overweldigende meerderheid goedgekeurd door de achterban. Mijn complimenten voor de mensen die aan Vlaamse zijde hebben onderhandeld, maar ook mijn dank voor de constructieve opstelling van de vakorganisaties. Het is een goede cao. Die was ook nodig om goed van start te kunnen gaan.

We regelen nu nog een aantal specifieke zaken. Zo werden een aantal personeelsleden betaald als gesco, sociale maribel of via Europese subsidies. We

werken procedures uit om ervoor te zorgen dat die financieringsbronnen niet verloren gaan. Dat vergt natuurlijk overleg met andere beleidsniveaus. Ze zijn daar volop mee bezig. Ze zijn zich bewust van het probleem. Het zou zonde zijn om die financieringsbronnen, voor een toch wel belangrijke uitdaging als inburgering en integratie, verloren te zien gaan.

Een derde zaak die ik in dit verband wil aanhalen, is de voorbereiding van de eengemaakte structuur, zoals boekhoudkundige processen en het aanstellen van een sociaal secretariaat. Er komt heel veel kijken bij zo'n eengemaakte structuur. Het is de bedoeling om efficiënter te werken. De uittekening van het basisorganogram is gestart. Ik denk dat ik hier mag zeggen dat dat er in maart 2015 zal zijn.

Er is wel degelijk een financieel probleem. Wat is er gebeurd? Voorafgaand aan de hervorming is er een soort van onderzoek gebeurd naar de financiële gezondheid van alle instanties die moesten inkantelen. De conclusie luidde dat er geen besparing nodig was en dat er geen bijkomende kosten zouden zijn.

Wat is nu echter gebleken uit de resultaten van de jaarrekening 2013? Bepaalde instanties hebben hun reserves die mee moesten inkantelen, volledig opgebruikt. Een welbepaalde organisatie is erin geslaagd om op één jaar tijd 20 procent meer personeel aan te werven, zonder dat er daarvoor een goede verklaring was of er daartoe een noodzaak bestond. Het is jammer dat organisaties die inkantelen in een bepaalde structuur en waarover er duidelijke afspraken waren gemaakt, op zeer korte termijn al hun reserves hebben opgebruikt, waarschijnlijk onder het motto dat ze het liever zelf opgebruikten dan het in de pot te steken. Dat brengt natuurlijk wel met zich mee dat we niet meer dezelfde financiële uitgangspunten hebben dan we hadden bij de oprichting van de EVA. We hebben beslist dat we bij de begrotingen 2015, die binnenkort zullen voorliggen, een zeer correct, fair en open zicht willen krijgen van alle organisaties die inkantelen. We zullen dat laten doen door de cel budgetbeheersing binnen de raad van bestuur van het desbetreffende agentschap.

Wat zijn de exacte tekorten en reserves? We hebben gemerkt dat in de boekhouding, los van het feit dat er bepaalde vzw's en organisaties echt wel zeer goed hun best hebben gedaan om hun reserves op te gebruiken, sommige zaken misschien verkeerd zijn voorgesteld. Er zitten dus misschien fouten in de boekhouding. Dat moeten we nakijken om te kunnen vaststellen hoe groot het financiële gat nu eigenlijk is. We hadden dat gat niet voorspeld, maar vandaag worden we er wel mee geconfronteerd.

Mijnheer Kennes, u vroeg naar de betrokkenheid van het middenveld en van de vrijwilligers. Vrijwilligers kunnen uiteraard ingeschakeld worden in de werking van het agentschap. De raad van bestuur is autonoom bevoegd voor het ontwikkelen van het beleid. Ik neem aan dat de mensen die in de raad van bestuur zetelen, ook het belang van vrijwilligers, zeker ook in deze sector, zullen blijven inzien, zullen valoriseren en zullen erkennen in hun rol.

In verband met het middenveld in de raad van bestuur van het agentschap weet u dat het Minderhedenforum en de VVSG vertegenwoordigd zijn in het agentschap. Er moet nog een aanstelling gebeuren van de onafhankelijke bestuurders in het licht van de principes van het deugdelijk bestuur. Ik vind het goed dat het Minderhedenforum en de VVSG vertegenwoordigd zijn. Het Minderhedenforum is een heel belangrijke partner. Ook in het licht van het EVA is het erkennen van die grote partnerrol essentieel, vandaar de vertegenwoordiging.

U vroeg ook naar een stand van zaken van artikel 25, meer bepaald de situatie in Antwerpen en Gent. Gent is volledig in orde. Het werd goedgekeurd door de

gemeenteraad. Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur (ABB) heeft het dossier behandeld en ik heb het ondertussen ondertekend. Het is helemaal in orde.

In Antwerpen werd het door het college goedgekeurd en vorige week maandag ook door de gemeenteraad. Ik was er persoonlijk aanwezig. Er is nog een klein probleem met de statuten, ze moeten nog kleine aanpassingen ondergaan. Het is puur een formele kwestie. De beoogde voorzitter van de raad van bestuur kan volgens de statuten geen voorzitter zijn. Het is puur een formalistische kwestie, die redelijk snel opgelost zal worden.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Voorzitter, minister, ik dank u voor deze uitgebreide toelichting. Het is, zoals collega Kennes in zijn inleiding aangaf, de voorbije legislatuur een serieus gespreksonderwerp geweest, toch zeker op het einde ervan. Het is inderdaad interessant om te bekijken hoe het proces verloopt. Het is onze rol en taak om mee de diverse stappen op te volgen.

Ik heb begrepen dat het financiële probleem zich beperkt tot één organisatie. Indien uit het boekhoudkundig overleg zou blijken dat er toch nog andere zijn, zullen we dat ongetwijfeld van hieruit mee opvolgen.

Het antwoord op de bijkomende vraag van de collega over het middenveld verheugt me. In de aanloop van het hervormingsproces was het inderdaad een punt van discussie in de diverse gesprekken. Het verheugt me te vernemen dat het probleem zal worden aangepakt, dat er een gegarandeerde aanwezigheid van het middenveld zal zijn in de raad van beheer.

Wat betreft het aspect versnippering en minder efficiëntie, blijkt uit het verloop van het inkantelingsproces dat er verschillende werkwijzen zijn bij de vele organisaties in Vlaanderen. Het bewijst dat een soort eenmaking van de goede praktijken toch wel op zijn plaats was.

Dit wordt ongetwijfeld vervolgd de komende weken en maanden.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes (CD&V): Voorzitter, minister, ik dank u, niet voor het uitvoerige antwoord, maar voor het beknopte antwoord, het was heel 'to the point'. Ik heb een antwoord gekregen op al mijn vragen. Sommige ministers – ik noem geen namen – breien er vaak nog heel veel aan vast, ik heb liever een beknopt antwoord.

Ik ging er in mijn vraag van uit dat er een positief patrimonium en reserves waren. Ik verneem nu dat zich daar een probleem voordoet. In de hoorzittingen was dat niet aan de orde, volgens mij werd dit tot nu toe niet besproken in het parlement. Ik hoop uiteraard dat het niet zwaar gaat wegen op de werking van het nieuwe EVA. Het is moeilijk om met zoiets geconfronteerd te worden. Ik hoop dat de goede leerlingen – want die zijn er, naar ik verneem – wegens de beperkte middelen niet mee moeten opdraaien voor degenen die het anders hebben aangepakt.

Ik ben blij dat de minister de rol van het middenveld en van de vrijwilligers bevestigt, ook al is het natuurlijk aan de nieuwe structuur om er concreet mee om te gaan. Aangezien ze de geschiedenis van de sector kennen, ben ik ervan overtuigd dat ze ervoor open zullen staan.

Het antwoord over Antwerpen en Gent is heel duidelijk: het zit op de goede weg om te kunnen starten in een goede verstandhouding. Het is nu nog afwachten

wie de onafhankelijke bestuurders zullen worden. Uiteraard kunnen u noch ik daar iets over zeggen, want dan zouden ze niet langer onafhankelijk zijn. Het is nu juist het kenmerk van het parlement om er geen uitspraak over te doen. Ik hoop dat een van de vier, of misschien nog meer, de sterke banden met de bestaande structuren, met de dynamiek die van onderuit is gegroeid met het middenveld en met de vrijwilligers, nog een plaats zal geven. We zullen dat moeten afwachten, het is niet aan ons om daarover te beslissen.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

De heer Peter Wouters (N-VA): Voorzitter, minister, ik kreeg graag een kleine verduidelijking. Ik begrijp dat de reserves werden opgedaan vanaf het moment van de fusiebesprekingen. Is het dan niet de gewoonte om ze te bevriezen zodat men er niet meer aan kan vanaf het moment van de fusiegesprekken, zoals in de privésector?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Het heeft er natuurlijk alle schijn van dat bepaalde organisaties bepaalde beslissingen hebben genomen in het licht van de plicht om in te kantelen. Iemand vroeg of het zich heeft beperkt tot één organisatie. Dat is niet het geval, het gaat om verschillende. We hebben nu een gat van 2,9 miljoen euro, waarvan 2 miljoen euro structureel. Ik vind dat redelijk alarmerend.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes (CD&V): Eigenlijk wordt het nog concreter en alarmerender wanneer men spreekt over een structureel tekort van 2 miljoen euro. Ik neem aan dat dat te maken heeft met bijkomend personeel dat betaald zal moeten worden. Mijn bezorgdheid is dat de organisaties die wel correct alles in veilige modus hebben gezet, daar mogelijks negatieve gevolgen van zullen ondervinden. Ik neem aan dat er geen geld bij wordt gecreëerd. Met wat ik nu hoor, wordt dit een zorgwekkende zaak.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Willy Segers tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over tweetalige adviesraden in faciliteitengemeenten – 425 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Minister, in het activiteitenverslag voor de periode 2012-2013 van de Franstalige adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant, mevrouw Valérie Flohimont, stelt ze dat Franstaligen die in een faciliteitengemeente wonen en er niet in de gemeenteraad zetelen maar zich wel engageren voor gemeentelijke adviesraden, in die adviesraden hun eigen taal moeten kunnen spreken. Nochtans stelde de voormalige minister van Binnenlands Bestuur, Marino Keulen, in een omzendbrief de adviesraden in faciliteitengemeenten gelijk met de gemeentelijke organen, wat maakt dat er tijdens de vergaderingen alleen maar Nederlands mag worden gesproken.

Mevrouw Flohimont, die waakt over de naleving van de taalwetgeving in de faciliteitengemeenten, ziet dat echter anders. Volgens haar willen verschillende

specialisten en doelgroepen geen deel uitmaken van deze adviesraden omdat ze het Nederlands niet machtig zijn. Dat zou het succesvol functioneren van die adviesraden niet ten goede komen. Langs de andere kant toont mevrouw Flohimont wel begrip voor Nederlandstalige leden die door een mindere kennis van het Frans eventuele besprekingen in het Frans niet goed zouden kunnen volgen. Daarom pleit ze voor 'een betere moderatie van de debatten'. Ze benadrukt wel dat de gemeenteraadsleden verplicht blijven om ook tijdens de adviesraden Nederlands te spreken. Enkel de leden van de adviesraad die geen gemeenteraadslid zijn, zouden geen Nederlands hoeven te spreken.

Minister, hoe staat u tegenover het advies van de Franstalige adjunct-gouverneur van Vlaams-Brabant? Hoe verhoudt dit advies zich tegenover de hierboven vermelde omzendbrief van voormalig minister Keulen?

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): De houding van de Vlaamse Regering is altijd duidelijk geweest: in de gemeenteraad en in alle samenhangende vergaderingen, commissievergaderingen of vergaderingen van gemeentelijke adviesraden, mag enkel Nederlands worden gesproken. Eventuele uitzettingen in een andere taal moeten eigenlijk zelfs als niet bestaand worden beschouwd. Het gebruik van het Frans zal, voor zover dat essentieel is voor de besluitvorming, zelfs aanleiding geven tot schorsing of vernietiging van de desbetreffende administratieve handeling. Dat is duidelijk gebaseerd op een arrest van de Raad van State van juni 2001. Daarin wordt bevestigd dat beslissingen binnen de gemeenteraden van de faciliteitengemeenten uitsluitend in het Nederlands kunnen gebeuren, ook wat eventuele mondelinge uitzettingen van raadsleden betreft. De redenering van de Raad van State is door de Vlaamse Regering terecht doorgetrokken naar de gemeentelijke adviesraden. Die zijn ook onderworpen aan artikel 23 van de taalwetgeving. Dat is herhaalde malen duidelijk gesteld in de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Het is duidelijk dat een arrest van een hoog rechtscollege, de Raad van State, primeert op een richtlijn of een advies van een adjunct-gouverneur. Adjunct moet normaal een toegevoegde waarde betekenen, ik twijfel daar echter aan, ik denk dat het een verkeerde tax shift is.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen wat in de media is verschenen en het fragment uit het jaarverslag van de desbetreffende adjunct-gouverneur. Het is nuttig en nodig om in het kader van deze vraag letterlijk te citeren wat er in dat jaarverslag staat: "Indien men de regels inzake het taalgebruik van de openbare mandatarissen oplegt aan de particuliere deelnemers, kan men zich echter de vraag stellen in hoeverre niet alleen deskundigen maar ook belangrijke doelgroepen afhaken omdat zij menen dat zij het Nederlands onvoldoende beheersen om deel te nemen aan het overleg. Het is nochtans cruciaal voor dergelijke adviesraden dat het maatschappelijk middenveld en andere geëngageerde groeperingen hieraan deelnemen."

Het is dus niet toegelaten om als deelnemer in een adviesraad tijdens de beraadslaging van die adviesraad Frans te spreken. In de gemeenten op het Nederlandstalige grondgebied moet in zogenaamde binnendiensten Nederlands worden gesproken. Dat betekent dat zowel in de gemeenteraad, het college, de commissies als in de adviesraden Nederlands moet worden gesproken. Het is inderdaad de Vaste Commissie voor Taaltoezicht die dat in het verleden heeft bevestigd, specifiek voor de milieuvadvisraad.

De omzendbrief van voormalig minister Keulen verwijst ook naar dit standpunt van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en verduidelijkt dat deze regel geldt voor alle adviesraden.

Er moet in dit debat wel een onderscheid worden gemaakt tussen inwoners die lid zijn van een adviesraad en die dus bewust kiezen om deel te nemen aan de beraadslagingen in een adviesraad, en inwoners die zich op basis van een verzoekschrift wenden tot een adviesraad maar niet officieel lid zijn of deel uitmaken van die adviesraad. Als ze geen vast lid zijn maar zich met een verzoekschrift wenden tot een adviesraad, mogen ze dat in het Frans doen. Het verzoekschrift zal in het Frans worden geciteerd, maar de verdere behandeling door en op de adviesraad zal in het Nederlands moeten gebeuren. Ik denk dus niet dat er in dit concreet geval een overtreding is geweest, omdat men het verschil moet maken tussen wie lid is van een adviesraad en een inwoner die gehoord wil worden door een adviesraad. Die inwoner heeft de toestemming om de toelichting in het Frans te doen, maar de beraadslaging en de notulering daarover gebeurt in het Nederlands.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. We mogen stellen dat de omzendbrief toch wel gevolgd zal blijven. Mevrouw Flohimont zegt in haar advies dat burgers – zeker wanneer ze een zekere deskundigheid hebben, maar niet tot een bepaalde vereniging behoren – zich meer bij die adviesraden zouden moeten kunnen aansluiten. Dat geldt voor elke gemeente, dus ook voor de faciliteitengemeente. Wat me bijzonder verwondert in haar advies, dat het uitgerekend de faciliteitengemeenten zijn die systematisch weigeren de decretaal verplichte adviesraden op te richten, op een paar uitzonderingen na. Er is wat beweging in Wemmel rond de sportraad en ook in Sint-Genesius-Rode is er beweging. Er zijn een tweetal faciliteitengemeenten die een erkende bibliotheek hebben, maar de andere adviesraden zijn er niet. Minister, misschien kunt u mevrouw Flohimont eens aanspreken zodat ze de besturen van de faciliteitengemeenten aanzet tot het oprichten van adviesraden waar de Vlamingen in die faciliteitengemeenten recht op hebben. Dat is een verankering met het Vlaamse bestuur via die adviesraden. In die context lijkt het me een heel eigenaardig advies van mevrouw Flohimont.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Bert Maertens tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de kosten voor de gouverneurs ten laste van de Vlaamse begroting – 434 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Mercedes Van Volcem

De voorzitter: De heer Maertens heeft het woord.

De heer Bert Maertens (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, een aantal weken geleden kregen wij het Rekeningenboek 2013 van het Rekenhof waarin meestal interessante dingen staan.

Naar aanleiding van vaststellingen bij de controle op de rekeningen van de provincies, onderzocht het Rekenhof de verdeling van de provinciegouverneurskosten tussen het federale, Vlaamse en provinciale niveau. In het Rekeningenboek 2013 doet het Rekenhof enkele vaststellingen hierover en formuleert het aanbevelingen.

Het Rekenhof stelde vast dat er geen eenduidige afspraken bestaan over welke provinciegouverneurskosten de provincie zelf draagt. Sommige provincies dragen de kosten die de Vlaamse en zelfs de federale overheid in andere provincies

dragen. Er is geen gelijkheid. Er is ook slechts één provincie die over precieze richtlijnen beschikt over welke representatiekosten aanvaardbaar zijn. Voor representatiekosten ten laste van de Vlaamse overheid ontvangen de gouverneurs een forfaitaire vergoeding van 3720 euro per jaar. De administratie betaalt echter, met verwijzing naar artikel 60 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004, sommige ingediende representatiekosten los van dat forfait terug. Het artikel verwijst naar 'alle kosten die voortvloeien uit het representatieve karakter van de functie'. Voor sommige van de aanvaarde kosten werd de band met de uitoefening van de functie echter niet aangetoond. We begeven ons dus soms op glad ijs, en duidelijkheid en transparantie zijn nodig.

Het Rekenhof raadt aan dat de verschillende bevoegdheidsniveaus de verdeling van de gouverneurskosten herzien op grond van een weging van de taken die elk bestuursniveau aan de provinciegouverneurs heeft toegewezen en raadt aan dit in een akkoord te verankeren.

Minister, een aantal 'Vlaamse' kosten worden toegewezen aan de gouverneurs. Wat doet Vlaanderen daarmee? Moeten we ook niet de andere regelingen en de verdeling coördineren?

Het Rekenhof beveelt ook aan dat de Vlaamse Regering moet specificeren wat men precies bedoelt met artikel 60 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004, "de kosten die voortvloeien uit het representatieve karakter van de functie van de gouverneur."

Tot slot heeft het Rekenhof ook een aanbeveling ten aanzien van de gouverneurs zelf geformuleerd, waar ik hier niet dieper op zal ingaan.

Minister, deze aanbevelingen dateren van 2012. Toen heeft het Rekenhof de onderzoeksresultaten aan de Vlaamse Regering meegedeeld. Mijn vraag is heel concreet: welke maatregelen zijn ondertussen door u of door uw voorganger genomen, welke maatregelen zult u in de toekomst nog nemen? Volgens mij moeten we naar een maximale transparantie en eenduidigheid gaan. Dit zou het geloof van de mensen in de politiek enkel versterken.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes (CD&V): Voorzitter, als burgemeester heb ik de voorbije jaren de kans gehad om veel contacten met de gouverneur te hebben. Ik heb gemerkt dat een gouverneur, naargelang de dossiers, veel of minder tijd aan federale, Vlaamse of typisch provinciale aangelegenheden moet besteden.

Ik ben absoluut niet tegen transparantie gekant. Ik ben ook geen tegenstander van afspraken of van de weging van verhoudingen. Ik merk evenwel dat de gouverneur het ene jaar een trekkersrol met betrekking tot de waterproblematiek moet vervullen en het andere jaar meer werk aan de brandweershervorming heeft. Volgens mij kunnen we niet over de jaren heen een lijn trekken. Het gaat overigens niet om gigantische bedragen. De gouverneursfunctie is redelijk complex. Ik waardeer het net dat die mensen in functie van de verschillende dossiers verschillende petjes opzetten. In functie van de dringendste dossiers nemen ze meer initiatieven en brengen ze de burgemeesters bij elkaar. Ik ben voor de wat hybride status van de gouverneurs. Ik weet niet of het met betrekking tot een dergelijke hybride status mogelijk is jaarlijks alles tot na de komma te berekenen. Ik ben voor afspraken en transparantie gewonnen, maar ik wil er ook op wijzen dat er grenzen zijn aan wat perfect kan worden afgebakend.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, de heer Maertens heeft de taken van een gouverneur al kort weergegeven. Hieruit blijkt voor wie ze al dan niet werken. De concrete vraag is welke initiatieven op basis van de aanbevelingen van het Rekenhof ondertussen zijn genomen.

Er zijn al een aantal initiatieven genomen en dit natuurlijk vooral door mijn voorganger. In de eerste plaats zijn met de gouverneurs afspraken gemaakt om tot een scherpere aflijning te komen van de kosten die onder de forfaitaire onkostenvergoeding vallen en de kosten die door middel van declaraties ten koste van de werkingsmiddelen kunnen vallen.

De persoonlijke representatiekosten vallen onder de forfaitaire beroepskosten en de functionele representatiekosten vallen na declaratie onder de werkingsmiddelen. Dit is, kort samengevat, het verschil.

Ik zal dit even met een paar voorbeelden illustreren. Voorbeelden van de persoonlijke representatiekosten, die onder de forfaitaire vergoeding van de gouverneur zelf vallen, zijn bloemen, rouwkransen en relatiegeschenken. Voorbeelden van de representatiekosten waarvoor declaraties moeten worden ingediend, zijn officiële recepties, bloemen en attenties voor zakelijke relaties. Die kosten vallen sinds 2014 onder de werkingsmiddelen.

Een tweede maatregel die sinds 1 januari 2014 van kracht is, houdt in dat de werkingsmiddelen van de gouverneurs zijn opgesplitst naar een celkrediet per gouverneur. Vroeger werden de werkings- en representatiekosten aangerekend aan een centraal krediet, het budget voor de gouverneurs, de arrondissements-commissarissen en de gewestelijke ontvangers. Sinds 1 januari 2014 worden deze kosten aangerekend aan een celkrediet per gouverneur. Hierdoor is de transparantie vergroot.

Mijnheer Maertens, ik denk dat ik uw vraag heb beantwoord. Ik heb verteld wat in opvolging van de opmerking van het Rekenhof over artikel 60 is gebeurd. Ik ben het ermee eens dat we dit met de nodige waakzaamheid moeten blijven opvolgen. Er zijn in het recente verleden al een aantal stappen in de goede richting gezet. De transparantie is verhoogd. De feiten die in het rapport van het Rekenhof staan vermeld, zullen nu nog slechts zeer moeilijk kunnen.

De voorzitter: De heer Maertens heeft het woord.

De heer Bert Maertens (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. De invulling van artikel 60 is een goede zaak. We kennen in de lokale context natuurlijk ook een artikel 60, maar daar gaat het hier natuurlijk niet om.

We zijn allemaal politici. In de meeste gevallen is dat ons beroep. We doen dit vooral met passie en ziel. Dit geldt ook voor de gouverneurs. We spelen in een bepaald maatschappelijk veld. Politici staan vaak onder druk van de publieke opinie. Er worden wel eens zaken verklaard die niet kloppen. De sfeer die wordt gecreëerd, laat uitschijnen dat sommige, vele of misschien zelfs alle politici zakkenvullers en dergelijke zijn. De recente debatten gaan weer in die richting.

Ik wil dit te allen tijde met duidelijke en logische argumenten kunnen bestrijden. Dit gaat ook op voor de gouverneurs. Zij zijn uiteraard geen politici meer, maar ze behoren tot dezelfde sfeer. Meestal hebben zij tot de politieke klasse behoord, hoewel u er natuurlijk minstens eentje kent waarvoor dat niet geldt. Om dergelijke beweringen te kunnen weerleggen, is het dan ook belangrijk dat er duidelijkheid en transparantie is.

Minister, ik ben tevreden met de geleverde inspanningen. Ik wil u vragen hier in de toekomst aandacht aan te blijven schenken. Ik pleit uiteraard niet voor de

jaarlijkse toekenning van een tot na de komma berekend bedrag. Dat zou zeer moeilijk zijn. Het is echter vreemd dat er geen eenduidige afspraken bestaan over welke kosten door wie worden betaald. Sommige provincies betalen kosten die in andere provincies door de Vlaamse of de federale overheid worden gedragen. Tijdens het debat over de rol van de provincies zou de Vlaamse overheid met de federale overheid moeten discussiëren over de vraag wie wat betaalt. Dit lijkt me nogal evident. Ik zou u dan ook willen vragen in dit verband een trekkersrol te vervullen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.